

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل «جسمانیت نفس» از دیدگاه صدرالمتالهین

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی، دوره 9، شماره 28 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمود شکر - دانش آموخته حوزه علمیه و کارشناس ارشد فلسفه دانشگاه باقرالعلوم (ع)

یارعلی کرد فیروزجایی - استادیار فلسفه دانشگاه باقرالعلوم (ع)

خلاصه مقاله:

تعبیر «جسمانیت نفس» در آثار صدرالمتالهین براساس دو نظریه متفاوت از وی قابل تفسیر است: نظریه اول، حدوث جسمانی نفس است که براساس آن، نفس در مراحل ابتدایی وجود خود امری منطبع و حال در ماده است و نظریه دوم، ذاتی بودن «اضافه نفسیت» است که طبق آن، نفس دارای کون تعلقی بوده و در نتیجه از لحاظ وجودی وابسته به ماده است. ملاصدرا گاهی بر مبنای نظریه اول و گاهی بر مبنای نظریه دوم واژه های مادی و جسمانی را بر نفس اطلاق می کند. به نظر می رسد بدون تبیین و تفکیک این دو نظریه نمی توان به مفهوم روشنی از اطلاعات واژه های مادیت و جسمانیت نفس در کلام ملاصدرا رسید. افزون بر این، با تفکیک این دو نظریه می توان به دو تفسیر متفاوت از نظریه حدوث جسمانی و بقای روحانی نفس نیز دست یافت که به نظر می رسد هر دو مورد تاکید ملاصدرا بوده است.

کلمات کلیدی:

حرکت جوهری نفس، مادیت نفس، حدوث جسمانی نفس، کون تعلقی نفس، نفسیت نفس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038120>

